RP 159/2026 rd

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av protokollet för att ändra avtalet med Schweiz för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner det i Helsingfors den 28 maj 2026 mellan Republiken Finland och Schweiziska edsförbundet upprättade protokollet för att ändra det i Helsingfors den 16 december 1991 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll sådana som de är ändrade genom de i Helsingfors den 19 april 2006, den 22 september 2009 och den 18 september 2012 ingångna protokollen.

Avtalet mellan Republiken Finland och Schweiziska edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet ingicks den 16 december 1991 och är fortfarande i kraft. Genom det aktuella ändringsprotokollet fogas nya bestämmelser till avtalet och det därtill hörande protokollet samt ändras vissa bestämmelser i avtalet. Efter det ursprungliga avtalet från 1991 och de ändringar som senare gjorts i det har det i anslutning till OECD utarbetats en multilateral konventionen för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster. Genom att ansluta sig till konventionen kan parter i gällande skatteavtal ta i bruk minimistandarder i skatteavtalen i enlighet med projektet för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (Project to Tackle Base Erosion and Profit Shifting). I stället för att tillämpa den multilaterala konventionen kan man också genomföra ändringarna genom ändringar i bilaterala skatteavtal, vilket Finland nu gör med Schweiz.

Ändringsprotokollet följer huvudsakligen bestämmelserna i den multilaterala konventionen. Till avtalet fogas en artikel om att inte bevilja skatteavtalsförmåner vid missbruk. Till avtalet fogas också bestämmelser om skiljeförfarande i anslutning till förfarandet vid ömsesidig överenskommelse. Protokollet innehåller även andra bestämmelser.

Till skatteavtalet fogas också en bestämmelse om livränta som härrör från Finland. I och med bestämmelsen kan pensioner och tilläggspensioner som grundar sig på frivilliga pensionsarrangemang och som härrör från Finland beskattas också i Finland. Bestämmelsen om livränta ger Finland rätt att beskatta frivilliga pensioner oberoende av medborgarskap och skattskyldighet. Finland undanröjer eventuell dubbelbeskattning genom omvänd avräkning i enlighet med bestämmelser som redan ingår i skatteavtalet.

Ändringsprotokollet träder i kraft trettio dagar efter det att de båda avtalsslutande staternas regeringar på diplomatisk väg har underrättat varandra om att de konstitutionella förutsättningarna för ikraftträdandet av protokollet har uppfyllts.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av vissa bestämmelser i protokollet. Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som ändringsprotokollet träder i kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
MOTIVERING....3
1 Bakgrund och beredning....3
2 Ändringsprotokollets målsättning 3
3 De viktigaste förslagen....3
4 Propositionens konsekvenser....3
4.1 Ekonomiska konsekvenser 3
4.2 Konsekvenser för de skattskyldiga....6
4.3 Konsekvenser för myndigheterna....6
5 Bestämmelserna i ändringsprotokollet och deras förhållande till lagstiftningen i Finland....7
6 Ikraftträdande 12
7 Bifall av Ålands lagting....12
8 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning 13
8.1 Behovet av riksdagens samtycke....13
8.2 Behandlingsordning....13
LAGFÖRSLAG....15
Lag 15
Lag om protokollet för att ändra avtalet med Schweiz för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll....15
PROTOKOLLSTEXT....16

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

Det i Helsingfors den 6 december 1991 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 90/1993) gäller fortfarande mellan Finland och Schweiz. Avtalet har ändrats genom protokoll som upprättats 2006 (FördrS 92/2006), 2009 (FördrS 122/2010) och 2012 (FördrS 14/2013).

Ändringarna inom ramen för projektet för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (Project to Tackle Base Erosion and Profit Shifting), nedan *BEPS-projektet*, kan genomföras genom den multilaterala konventionen för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (FördrS 21/2019), nedan *konventionen*, eller genom ändringar i bilaterala skatteavtal. Finland och Schweiz genomför ändringarna i sitt befintliga avtal genom ett ändringsprotokoll.

Den första förhandlingsomgången fördes i januari 2023, och förhandlingarna fortsatte i januari 2025. I januari 2025 förhandlades det dessutom, i enlighet med ett uppdrag enligt protokollsanteckningarna från regeringens ramförhandlingar den 15–16 april 2024, om beskattningen av pensioner och en så kallad inbakad treårsregel. I protokollsanteckningarna hade det i fråga om skatteavtal skrivits följande: ”*På basis av det gällande skatteavtalet mellan Finland och Schweiz kan man genom att flytta till Schweiz undvika skatt på tilläggspensioner. Skatteavtalet saknar också den vanliga fördröjningen på tre år från att beskattningsrätten överförts. Regeringen inleder förhandlingar med Schweiz om att förnya skatteavtalet.*”

Förhandlingarna fortsatte i juni 2025, och efter förhandlingarna paraferades ändringsprotokollet den 24 juni 2025. På föredragning av statsrådet beviljade republikens president den 22 maj 2026 fullmakt för undertecknande av protokollet. Protokollet undertecknades i Helsingfors den 28 maj 2026.

2 Ändringsprotokollets målsättning

Ändringsprotokollet syftar till att genomföra de centrala bestämmelser i konventionen som Finland och Schweiz kommit överens om bilateralt och till att verkställa det uppdrag att ändra beskattningen av pensioner som ingick i protokollsanteckningarna från ramförhandlingarna den 15–16 april 2024.

3 De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner protokollet för att ändra avtalet mellan Republiken Finland och Schweiziska edsförbundet och därtill hörande protokoll. Propositionen innehåller också ett förslag till så kallad blankettlag, genom vilken de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

4 Propositionens konsekvenser

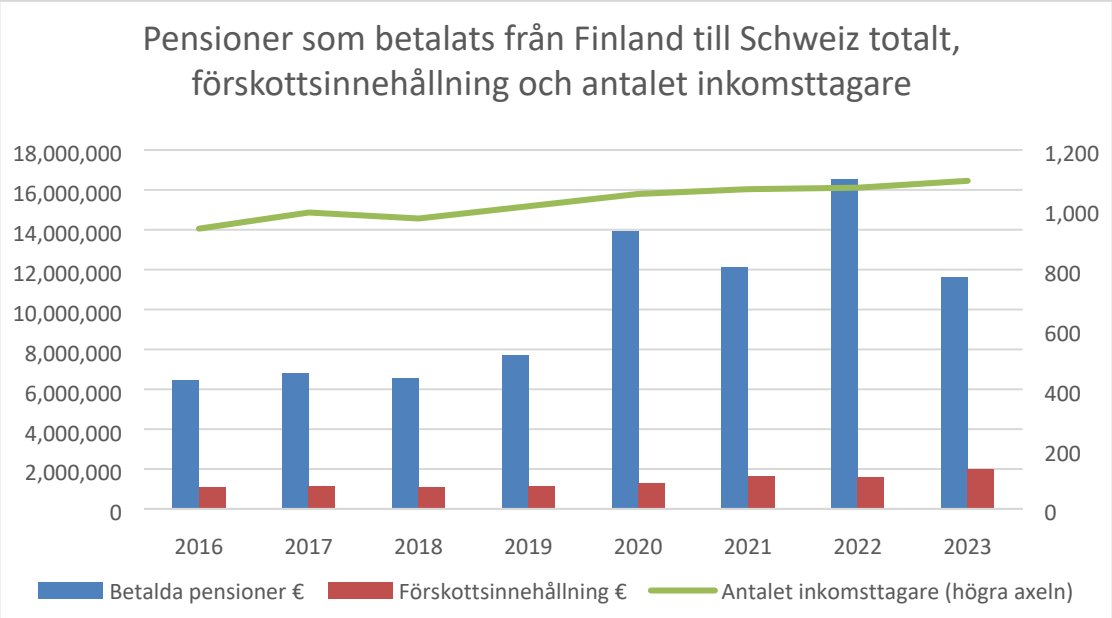
4.1 Ekonomiska konsekvenser

Pensioner

Enligt det gällande skatteavtalet får pensioner och andra förmåner som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i Finland beskattas i Finland. Däremot tillåter det gällande

avtalet inte att pensioner och tilläggspensioner som grundar sig på frivilliga pensionsarrangemang och som härrör från Finland beskattas i Finland. Genom ändringsprotokollet fogas till avtalet en bestämmelse om livränta som utvidgar Finlands beskattningsrätt till att omfatta pensioner och tilläggspensioner som grundar sig på frivilliga pensionsarrangemang och som härrör från Finland.

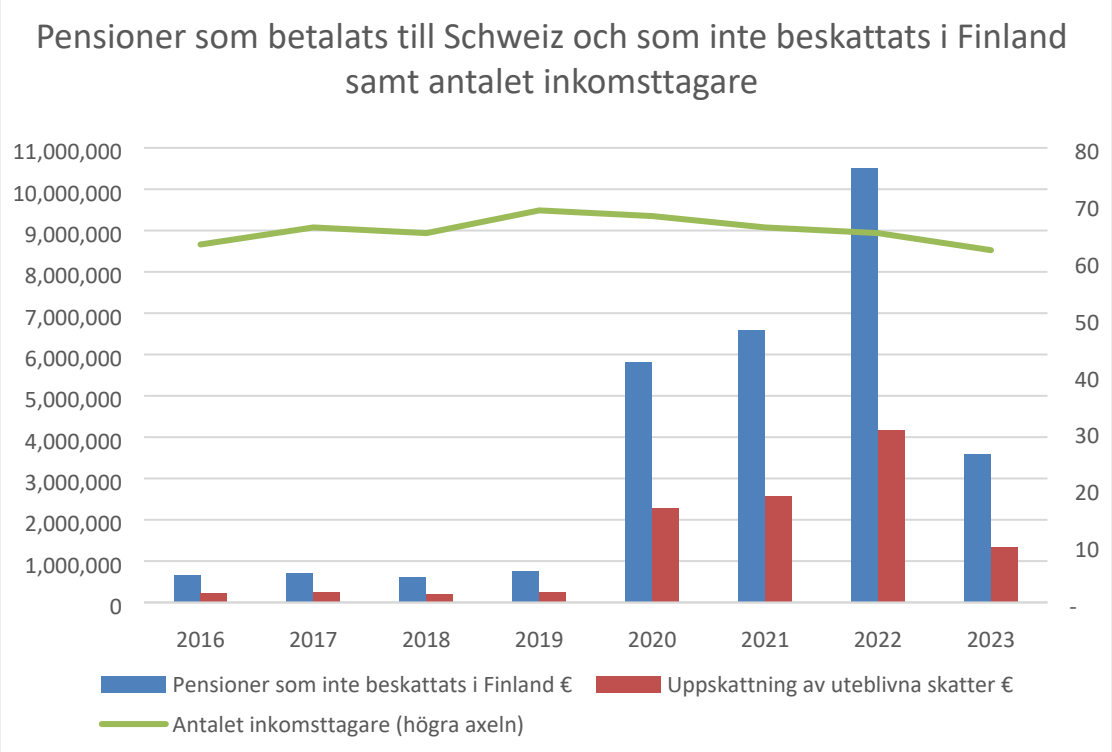
Antalet sådana årsanmälningsuppgifter om pensioner som betalats till Schweiz som Skatteförvaltningen fått åren 2016–2023 har varit rätt så jämnt, årligen cirka 1 000–1 100. Antalet har under dessa år ökat ganska jämnt och måttligt. Både allmänt skattskyldiga och begränsat skattskyldiga ingår. När det gäller antalet inkomsttagare bör det beaktas att samma person kan få flera olika typer av pensioner och att en sådan person därför kan förekomma flera gånger i antalet inkomsttagare. Enligt Pensionsskyddscentralens uppgifter var 791 arbets- och folkpensionstagare år 2025 bosatta i Schweiz. Enligt de uppgifter från Skatteförvaltningen som gäller åren 2016–2023 kan tillägget av livräntan bedömas ha ekonomiska konsekvenser.

På grund av bestämmelserna i det gällande avtalet har cirka 60–70 personers pensioner på årsnivå hamnat utanför Finlands beskattningsrätt åren 2016–2023. Det sammanlagda beloppet av dessa pensioner uppgick åren 2016–2019 till cirka 0,6–0,8 miljoner euro per år. År 2020 var beloppet cirka 6 miljoner euro, år 2021 cirka 6,5 miljoner euro, år 2022 cirka 10,5 miljoner euro och år 2023 cirka 3,5 miljoner euro. De pensioner som inte omfattas av Finlands beskattningsrätt har under 2020-talet uppgått till ett betydligt större belopp än under tidigare år, även om antalet inkomsttagare inte har förändrats nämnvärt.

De skatteinkomster som skulle ha kunnat inflyta om dessa pensioner hade beskattats uppskattas vara drygt 2 miljoner euro år 2020, cirka 2,5 miljoner euro år 2021, något över 4 miljoner euro år 2022 och något under 1,5 miljoner euro år 2023. Åren 2016–2019 uppskattas de skatteinkomster som skulle ha kunnat inflyta om dessa pensioner hade beskattats vara cirka 200

000 euro. Uppskattningen av de skatteinkomster som inte influtit har gjorts utifrån ett antagande om en innehållning på 40 procent. Antagandet baserar sig på det genomsnittliga beloppet av de pensioner som betalats till Schweiz och som på grund av skatteavtalet inte omfattats av beskattningen i Finland. Innehållningens belopp beror dock i verkligheten på pensionsinkomstens belopp och kan variera avsevärt.

Vid bedömningen av de ekonomiska konsekvenserna bör det å andra sidan beaktas att avtalet förutsätter att dubbelbeskattning undanröjs genom omvänd avräkning, vilket innebär att de skatter som Schweiz tagit ut dras av från de skatter som betalas till Finland på samma inkomst, vilket minskar skatteinkomsterna från pensioner. Inga uppgifter om beloppet av de skatter som Schweiz tar ut finns dock att tillgå, och det är därför inte möjligt att uppskatta avräkningarnas belopp. På en allmän nivå kan det dock konstateras att beloppet av avräkningarna kan öka, vilket kan minska Finlands skatteintäkter.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att protokollet för ändring av avtalet mellan Finland och Schweiz uppskattas öka skatteinkomsterna med cirka 0–4 miljoner euro per år. I enlighet med vad som beskrivs ovan baserar sig uppskattningen på beloppet av de pensioner som under tidigare år betalats till Schweiz och som inte omfattats av beskattningen i Finland. Uppskattningen är förenad med osäkerhet på grund av att beloppet av de pensioner som årligen betalats till Schweiz varierar och med osäkerhet kring beloppet av de skatter som betalats till Schweiz och som ska avräknas vid beskattningen i Finland i enlighet med avtalet. Ökningen av skatteinkomsterna inflyter till staten i sin helhet.

Ekonomiska konsekvenser av övriga ändringar

Syftet med artikel 27A, som infogas i avtalet genom artikel VIII i ändringsprotokollet, är att säkerställa att inga skatteavtalsförmåner beviljas vid kringgående eller undvikande av skatt. Målet är att förebygga kringgående och undvikande av skatt snarare än att öka skatteintäkterna. Tillämpningen av bestämmelsen kan innebära att förmåner som grundar sig på bestämmelser i avtalet i vissa fall inte beviljas, så det är möjligt att tillämpningen i någon mån kommer att ha positiva effekter på skatteintäkterna. Eftersom tillämpningen varierar från fall till fall är det inte möjligt att göra en närmare uppskattning av de eventuella konsekvenserna för skatteintäkterna.

Det tillägg om en tidsbegränsning av primära justeringar i artikel 7 som görs genom artikel III i ändringsprotokollet, den ändring i fråga om motsvarande justeringar i artikel 9 som görs genom artikel IV och den ändring i artikel 23 som görs genom artikel VI bedöms inte ha några konsekvenser för skatteintäkterna.

De bestämmelser om skiljeförfarande som genom artikel VII i ändringsprotokollet fogas till artikel 25 i avtalet är förfarandebestämmelser i anslutning till situationer med internationell dubbelbeskattning. Bestämmelserna om skiljeförfarande har således inga direkta konsekvenser för skatteinkomsterna. Bestämmelserna kan dock innebära att Finland oftare än tidigare i enskilda situationer tvingas avstå från skatteinkomster för att uppnå målet att en tvist blir löst.

4.2 Konsekvenser för de skattskyldiga

I och med bestämmelserna om skiljeförfarande får de skattskyldiga till sitt förfogande effektivare medel för att föra dubbelbeskattningsfall till ett mellanstatligt förfarande och i sista hand få ett avgörande i ärendet genom skiljeförfarande. Förslagen medför inga direkta kostnader för de skattskyldiga. Ur de skattskyldigas synvinkel kan avgöranden som uppnås genom skiljeförfarande leda till att skattebördan minskar. Tolkningstvister som gäller dubbelbeskattning kan lösas effektivare än tidigare.

Konsekvenserna i fråga om livräntan bedöms vara begränsade till en relativt liten grupp skattskyldiga. I enlighet med vad som konstateras ovan var antalet inkomsttagare i fråga om de pensioner som årligen betalades till Schweiz åren 2016–2023 rätt så jämnt: cirka 1 000–1 100 personer på årsnivå, och antalet ökade måttligt och jämnt. På grund av tillägget av livräntan ska vissa skattskyldiga i fortsättningen yrka på undanröjande av dubbelbeskattning och uppge beloppet av schweizisk skatt som hänför sig till inkomsten samt lämna eventuella andra utredningar som behövs. Dessutom ska de skattskyldiga se till att den skatt som eventuellt återstår att betala i Finland betalas. Således kan den administrativa bördan för denna begränsade grupp av skattskyldiga öka något. I enlighet med vad som konstateras ovan kan den skattskyldiges totala skattebörda stiga när också Finland får beskattningsrätt i fråga om inkomster som härrör från Finland.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

De skattskyldiga kommer att ha tillgång till effektivare förfaranden vid beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet tack vare bestämmelserna om skiljeförfarande, vilket kan leda till att antalet fall som behandlas ökar. Förhandlingspart i förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, det vill säga behörig myndighet i Finland, är enligt huvudregeln Skatteförvaltningen. Om antalet fall som behandlas i skiljeförfarande ökar i framtiden, kommer också personalkostnaderna och andra administrativa kostnader att öka.

På grund av tillägget av livränta kan skattemyndigheternas arbetsvolym särskilt i initialskedet öka något på grund av ökad kundhandledning. Också beräknandet av beloppet av den skatt som ska avräknas kan medföra ytterligare handledningsbehov hos myndigheterna.

5 Bestämmelserna i ändringsprotokollet och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel I. Genom artikeln infogas ett nytt stycke i avtalets ingress. I och med det nya stycket nämns utöver det tidigare målet att undvika dubbelbeskattning även målet att de avtalsslutande staterna inte vill skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom kringgående av skatt eller skatteundandragande, inbegripet genom treaty shopping-arrangemang, som syftar till att personer med hemvist i tredje jurisdiktioner indirekt ska få förmåner enligt avtalet. Tillägget är en minimistandard inom BEPS-projektet, och det motsvarar del III (Avtalsmissbruk) artikel 6 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas) stycke 1 i konventionen.

Artikel II. Genom artikeln ersätts artikel 3 (Allmänna definitioner) stycke 1 punkt h i avtalet med nya definitioner av termen behörig myndighet. Enligt den uppdaterade definitionen avses med ”behörig myndighet” i Finland finansministeriet, dess befullmäktigade representant eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet. När det gäller Finland har preciseringen ”den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet” lagts till. Enligt den nya definitionen avses med ”behörig myndighet” i Schweiz chefen för det federala finansdepartementet eller dennes befullmäktigade representant. När det gäller Schweiz har definitionen tidigare omfattat ”chefen för edsförbundets skatteförvaltning”, som nu har ersatts med ”chefen för det federala finansdepartementet”.

Artikel III. Genom artikeln numreras artikel 7 (Inkomst av rörelse) stycke 7 i avtalet om till stycke 8 och infogas i samma artikel ett nytt stycke 7. Enligt det nya stycke 7 får en avtalsslutande stat inte justera inkomst hänförlig till ett fast driftställe hos ett företag i någondera avtalsslutande staten efter det att sex år har förflutit från utgången av det skatteår då inkomsten skulle ha varit hänförlig till det fasta driftstället.

Schweiz har inte som praxis att ta in den tidsbegränsning som föreskrivs i artikel 25.2 andra meningen i OECD:s modellavtal för skatter, och därför behöver det i artikel 7 tas in en liknande tidsbegränsning för den primära justeringen som den som redan finns i artikel 9 (Företag med intressegemenskap) stycke 3 i avtalet. Det nya stycke 7 begränsar i praktiken inte Finland när det gäller primära rättelser, eftersom det inte fastställs en kortare tidsfrist för den primära rättelsen än i den nationella lagstiftningen. Det nya stycke 7 tillämpas inte i fall av bedrägeri eller avsiktlig underlåtenhet. Detta motsvarar artikel 9 stycke 3 i avtalet.

Artikel IV. Genom artikeln ersätts artikel 9 (Företag med intressegemenskap) stycke 2 med ett nytt stycke som motsvarar artikel 17 stycke 1 i konventionen och artikel 9.2 i OECD:s modellavtal för skatter. Inkluderandet av detta stycke i skatteavtal är egentligen inte en minimistandard som konventionen kräver, utan det är så kallad bästa praxis (best practice).

Artikel V. Genom artikeln ersätts artikel 18 (Pension) stycke 2 i avtalet med ett nytt stycke och infogas i samma artikel ett nytt stycke 3.

I det nya stycke 2 nämns till skillnad från tidigare pension och andra förmåner som betalas enligt en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i Finland samt livränta som härrör från Finland.

I och med detta tillägg har Finland utöver de prestationer som baserar sig på lagstiftningen om social trygghet också rätt att beskatta livränta. Rätten att beskatta livränta innebär i praktiken att Finland har rätt att beskatta prestationer från frivilliga pensionsförsäkringar, vilket innebär att beskattningsrätten utvidgas till att omfatta till exempel så kallade tilläggspensioner. I och med

att definitionen av de prestationer som grundar sig på sociallagstiftningen utvidgas blir det för Finland i stor utsträckning möjligt att beskatta alla slags prestationer som har sociala grunder.

I och med bestämmelsen kan pensioner och tilläggspensioner som grundar sig på frivilliga pensionsarrangemang och som härrör från Finland beskattas också i Finland. Bestämmelsen om livränta ger Finland rätt att beskatta frivilliga pensioner oberoende av medborgarskap och skattskyldighet.

Finland fortsätter att undanröja dubbelbeskattning av pensionsinkomster genom omvänd avräkning i enlighet med det gällande avtalet.

Genom det nya stycke 3 införs i samma artikel en definition av livränta. Definitionen behövs på grund av ändringarna i stycke 2. Definitionen motsvarar den definition av livränta som allmänt används i Finlands skatteavtal. Som livränta betraktas periodiska ersättningar i pengar eller pengars värde som utgör vederlag för annat än utförda tjänster. Engångsersättningar omfattas inte av definitionen. Som livränta betraktas vanligen olika frivilliga individuella pensionsförsäkringar som den försäkrade tecknat själv samt frivilliga pensionsförsäkringar som arbetsgivaren tecknat, det vill säga så kallade tilläggspensioner.

Förhandlingar fördes också om att till avtalet foga en så kallad inbakad treårsregel med stöd av vilken Finland trots de övriga bestämmelserna i avtalet skulle få beskatta sina medborgare som är allmänt skattskyldiga i Finland, även om de vid tillämpningen av avtalet anses ha hemvist i Schweiz. En inbakad treårsregel ingår i bara drygt en tredjedel av de skatteavtal som Finland har ingått, och den ingår inte i de av Finlands skatteavtal som nyligen setts över. Förslaget om att foga en inbakad treårsregel till avtalet kunde inte godkännas av Schweiz.

Artikel VI. Genom artikeln ersätts artikel 23 (Undanröjande av dubbelbeskattning) stycke 2 punkt b i avtalet med en ny punkt. Ändringen gäller endast Schweiz. Ändringen gäller dividend som en person med hemvist i Schweiz får och beräkning av avräkningen i Schweiz, och ändringen påverkar inte beskattningen av dividend i Finland.

Artikel VII.

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

Enligt artikel VII stycke 1 i protokollet ersätts den första meningen i artikel 25 i avtalet med den minimistandard inom BEPS-projektet som ingår i del V (Förbättrad tvistlösning) artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 1 i konventionen och enligt vilken den skattskyldige i fortsättningen utöver i sin hemviststat kan inleda förfarandet vid ömsesidig överenskommelse också i inkomstens källstat.

Skiljeförfarande

Genom artikel VII stycke 2 i protokollet fogas bestämmelser om skiljeförfarande till artikel 25 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) i avtalet. I artikel 25 i avtalet infogas de nya styckena 5–25, som gäller skiljeförfarande, i vilket meningsskiljaktigheter om tolkningen av skatteavtalet mellan de avtalsslutande staterna kan lösas genom att saken läggs fram för en oberoende skiljenämnd, om den inte har kunnat lösas genom förhandlingar mellan staterna. Skiljeförfarande kan begäras av en skattskyldig vars beskattning strider mot skatteavtalet.

De bestämmelser som fogas till avtalet motsvarar i huvudsak del VI (Skiljeförfarande) i konventionen. Målet är överensstämmelse med bestämmelserna i konventionen. Det har ändå

gjorts små ändringar i jämförelse med konventionen för att formuleringarna ska passa i stycken som infogas i artikel 25 i avtalet; till exempel ingår därför inte de förtydligande underrubriker som finns i konventionen.

Enligt *stycke 5* som infogas i artikel 25 i avtalet ska, om en skattskyldig har lagt fram en sak för att lösas i förfarande vid ömsesidig överenskommelse och de behöriga myndigheterna inte har kunnat lösa saken inom den föreskrivna tiden, de olösta frågorna på den skattskyldiges begäran hänskjutas till skiljeförfarande. Enligt presumtionsbestämmelsen i artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande) stycke 1 punkt b i konventionen är tidsfristen för att nå en överenskommelse två år. En konventionspart kan dock göra en reservation, och tidsfristen är då tre år. Finland utnyttjade inte denna möjlighet att göra en reservation för att förlänga tiden, men Schweiz har en sådan reservation. Därför ska en överenskommelse enligt bestämmelserna i protokollet nås inom tre år. I den nya stycke 5 punkt b ingår med avvikelse från konventionens ordalydelse termen ”skiljeförfarandets begynnelsedag”. Syftet med detta tillägg är att förtydliga texten.

I *styckena 6 och 7* som infogas i artikel 25 i avtalet föreskrivs det om tidsfristens förlopp på motsvarande sätt som i artikel 19 styckena 2 och 3 i konventionen.

I *stycke 8* som infogas i artikel 25 i avtalet konstateras det att skiljedomen är slutlig och att den ska genomföras genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna. Skiljedomen ska vara bindande för båda avtalsslutande staterna utom i tre fall, som nämns särskilt. Skiljedomen är inte bindande, om en person som direkt berörs av saken inte godkänner den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen. I sådant fall ska de behöriga myndigheterna inte längre behandla saken. Med det att den ömsesidiga överenskommelsen inte godkänns jämställs det fall att den skattskyldige inte inom 60 dagar återkallar alla frågor som har lösts i skiljeförfarandet från ändringssökande eller på annat sätt avslutar pågående förfaranden. Skiljedomen är inte heller bindande, om ett slutligt beslut av domstolarna i någon av de avtalsslutande staterna fastslår att skiljedomen är ogiltig. Skiljedomen är inte heller bindande, om en person som direkt berörs av saken söker ändring i en fråga som redan har lösts i skiljeförfarande. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i artikel 19 stycke 4 i konventionen.

Styckena 9–13 som infogas i artikel 25 i avtalet innehåller detaljerade bestämmelser om den dag då förhandlingstiden börjar i enlighet med artikel 19 styckena 5–9 i konventionen. *Stycke 14* som infogas i artikeln förpliktar de behöriga myndigheterna till att genom ömsesidig överenskommelse enas om sättet att tillämpa bestämmelserna om skiljeförfarande, inklusive vilka uppgifter som är nödvändiga för att varje behörig myndighet ska kunna utreda saken grundligt. Denna överenskommelse ingås i enlighet med artikeln om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i avtalet. Överenskommelsen ska träffas före den dag då de olösta frågorna i en sak tidigast kan hänskjutas till skiljeförfarande och kan ändras därefter. Behörig myndighet i Finland är finansministeriet, dess befullmäktigade representant eller den myndighet som ministeriet förordnar. Enligt 88 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) är Skatteförvaltningen behörig myndighet. Skatteförvaltningen avgör ärenden som hör till den behöriga myndigheten i första hand. Finansministeriet kan dock överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende. De behöriga myndigheternas ömsesidiga överenskommelser enligt stycke 14 ska offentliggöras. Stycke 14 motsvarar bestämmelserna i artikel 19 stycke 10 i konventionen.

Stycke 15 som infogas i artikel 25 innehåller bestämmelser om utnämning av skiljemän. Bestämmelserna motsvarar i huvudsak presumtionsbestämmelserna i artikel 20 (Utnämning av skiljemän) i konventionen, men det finns också vissa skillnader. Den första skillnaden jämfört

med konventionen finns i punkt a, enligt vilken skiljenämnden ska bestå av tre ledamöter (fysiska personer) med sakkunskap och erfarenhet i internationella skattefrågor. I punkt a förutsätts sakkunskap och erfarenhet, medan det enligt konventionen krävs sakkunskap eller erfarenhet.

En annan skillnad jämfört med konventionen finns i punkt b, enligt vilken varje behörig myndighet ska utse en ledamot till skiljenämnden inom 90 dagar från dagen för begäran om skiljeförfarande enligt stycke 5. Vidare enligt samma punkt ska de två utsedda ledamöterna inom 30 dagar från det att den sista ledamoten utsågs utse en tredje ledamot som ska vara skiljenämndens ordförande. I konventionen motsvaras tidsgränsen på både 90 dagar och 30 dagar av en gräns på 60 dagar.

I ändringsprotokollet finns inte heller några motsvarande bestämmelser som i konventionen om att om de behöriga myndigheterna inte utser en ledamot inom föreskriven tid eller om ledamöterna inte utser en ordförande inom föreskriven tid, ska utnämningen göras av en tjänsteman vid OECD.

I *styckena 16 och 17* som infogas i artikel 25 finns bestämmelser om sekretess vid skiljeförfarande. Styckena innehåller bestämmelser om yppande av uppgifter för ledamöterna i skiljenämnden och om deras skyldigheter rörande sekretess och tystnadsplikt. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i artikel 21 (Sekretess vid skiljeförfarande) i konventionen.

I *stycke 18* som infogas i artikel 25 finns bestämmelser om lösning av en sak före skiljeförfarandets slut, på motsvarande sätt som i artikel 22 (Lösning av en sak före skiljeförfarandets slut) i konventionen. Skiljeförfarandet ska avslutas om de behöriga myndigheterna träffar en ömsesidig överenskommelse för att lösa saken innan skiljenämnden har meddelat sin skiljedom. Skiljeförfarandet ska också avslutas om den person som har lagt fram saken återkallar sin begäran.

Stycke 19 som infogas i artikel 25 innehåller motsvarande bestämmelser om typen av skiljeförfarande som konventionens presumtionsbestämmelse (artikel 23 stycke 1). Skiljeförfarandet är en så kallad procedur av slutbud, i vilken skiljenämnden väljer ett av de behöriga myndigheternas beslutsförslag. För att stödja ett beslutsförslag kan man lägga fram en åsikt till stöd för det samt ett svar till ett beslutsförslag och en åsikt till stöd för det vilka den andra behöriga myndigheten har lagt fram. Skiljenämnden ska göra sitt val med enkel majoritet. Beslutet ska inte innehålla någon grund eller annan förklaring till beslutet. Skiljedomen ska inte ha något prejudicerande värde.

Stycke 20 som infogas i artikel 25 innehåller bestämmelser om yppandeförbud för den skattskyldige och dennes rådgivare i enlighet med artikel 23 (Typ av skiljeförfarande) stycke 4 i konventionen. Enligt bestämmelsen om förbud mot att yppa uppgifter ska de behöriga myndigheterna innan skiljeförfarandet påbörjas säkerställa att varje person, och deras rådgivare, som har lagt fram saken skriftligen samtycker till att inte yppa till andra personer några uppgifter som tagits emot under processen för skiljeförfarande, från någon behörig myndighet eller från skiljenämnden. Om någon väsentligt bryter mot denna förpliktelse under skiljeförfarandet, leder det till att skiljeförfarandet avslutas.

Stycke 21 som infogas i artikel 25 innehåller en bestämmelse enligt vilken de behöriga myndigheterna kan komma överens om en lösning som avviker från skiljedomen inom tre kalendermånader. Bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i artikel 24 (Överenskommelse om en annan lösning) stycke 2 i konventionen.

Stycke 22 som infogas i artikel 25 i avtalet innehåller bestämmelser om kostnader i anslutning till skiljenämndens ledamöter och om de kostnader som de avtalsslutande staterna ådrar sig. Bestämmelserna motsvarar artikel 25 (Skiljeförfarandets kostnader) i konventionen.

Styckena 23 och 24 som infogas i artikel 25 i avtalet motsvarar artikel 26 (Förenlighet) styckena 2 och 3 i konventionen. I stycke 23 föreskrivs det om förhållandet till andra skiljeförfaranden. En fråga ska inte hänskjutas till skiljeförfarande om frågan faller inom en sakfråga för vilken en skiljenämnd eller ett liknande organ tidigare har bildats i enlighet med ett bilateralt eller multilateralt avtal som föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en sak beträffande ömsesidig överenskommelse. För att undvika överlappning, om det i samma fråga redan tidigare har inrättats en skiljenämnd eller motsvarande, överförs frågan alltså inte till en skiljenämnd enligt avtalet. Enligt stycke 24 ska inget i artikel 25 påverka fullgörandet av de mer omfattande förpliktelser i fråga om skiljeförfarande av olösta frågor som uppkommer i samband med en ömsesidig överenskommelse som följer av andra avtal i vilka de avtalsslutande staterna är eller kommer att bli parter.

Stycke 25 som infogas i artikel 25 innehåller begränsningar i fråga om tillämpningsområdet för de saker som kan hänskjutas till skiljeförfarande. Begränsningarna motsvarar Finlands reservationer 1–3 i fråga om tillämpningsområdet av skiljeförfarande i enlighet med artikel 28 (Reservationer) stycke 2 i konventionen. Enligt stycke 25 som infogas i artikel 25 i avtalet ska bestämmelserna om skiljeförfarande inte tillämpas till den del det är fråga om tillämpning av interna regler mot undvikande av skatt i någon av de avtalsslutande staterna och inte heller i fråga om saker där den skattskyldige eller en person som agerar på dennes vägnar har konstaterats av en domstol skyldig till skattebedrägeri eller annat skattebrott i någon av de avtalsslutande staterna. Dessutom ska bestämmelserna om skiljeförfarande inte tillämpas i fråga om saker där dubbelbeskattning inte förekommer. Dubbelbeskattning åsyftar en situation i vilken båda staterna har påfört skatt för samma inkomst på ett sätt som resulterar i att tilläggsskatt påförs, skatteskulder ökar eller förluster minskar.

Artikel VIII. Genom artikeln infogas i avtalet en ny artikel 27A (Rätt till förmåner). I det nuvarande avtalet finns ingen motsvarande allmän bestämmelse. Bestämmelsen motsvarar det test av det huvudsakliga syftet (PPT, Principal Purpose Test) som avses i del III (Avtalsmissbruk) artikel 7 (Förhindrande av avtalsmissbruk) stycke 1 i konventionen, och det är fråga om en minimistandard inom BEPS-projektet.

Enligt artikeln ska en förmån enligt avtalet inte ges, om det med hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen, om det inte fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.

Bestämmelsen bekräftar principen att en avtalsslutande stat inte behöver ge skatteavtalsförmåner i en situation där skatteavtalet används osakligt. Enligt bestämmelsens första del ska en skatteavtalsförmån inte ges, om det rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med arrangemanget eller transaktionen var att få skatteavtalsförmånen. Enligt bestämmelsens senare del kan den person som nekas förmånen klargöra att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta skatteavtalsbestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.

Artikel IX. Enligt artikeln numreras det befintliga stycke 4 i protokollet till avtalet om till stycke 5 och infogas i protokollet till avtalet ett nytt stycke 4, som gäller artikel 25 stycke 25 i avtalet. Enligt det nya stycke 4 punkt a avses vid tillämpningen av artikel 25 stycke 25 punkt a

i avtalet med interna bestämmelser mot undvikande av skatt i fråga om Finland 27–30 § i lagen om beskattningsförfarande, 6 a § 9 mom. och 52 h § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) samt lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994). Detta omfattar senare ändringar i dessa bestämmelser samt nya bestämmelser för att ersätta dessa bestämmelser. Den behöriga myndigheten i Finland ska notifiera den behöriga myndigheten i Schweiz om senare ändringar i dessa bestämmelser och om ersättande bestämmelser.

Enligt det nya stycke 4 punkt b avses vid tillämpningen av artikel 25 stycke 25 punkt b i avtalet med interna bestämmelser i fråga om Finland 29 kap. 1–4 § i strafflagen (39/1889). Detta omfattar senare ändringar i dessa bestämmelser samt nya bestämmelser för att ersätta dessa bestämmelser. Den behöriga myndigheten i Finland ska notifiera den behöriga myndigheten i Schweiz om senare ändringar i dessa bestämmelser och om ersättande bestämmelser.

Avsikten med dessa preciseringar i protokollet är att för Finlands del precisera de fall som i enlighet med artikel 25 stycke 25 i avtalet inte ska omfattas av skiljeförfarande, på motsvarande sätt som i reservationerna till konventionen.

Artikel X. Artikeln innehåller bestämmelser om protokollets ikraftträdande.

6 Ikraftträdande

De avtalsslutande staternas regeringar ska på diplomatisk väg underrätta varandra om att de konstitutionella förutsättningarna för ikraftträdandet av protokollet har uppfyllts. Protokollet träder i kraft trettio dagar efter dagen för den senare av underrättelserna.

Bestämmelserna i protokollet tillämpas i de båda avtalsslutande staterna i fråga om skatter som innehålls vid källan på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare.

I fråga om övriga skatter tillämpas bestämmelserna i protokollet i de båda avtalsslutande staterna på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare.

Bestämmelserna i artikel VII stycke 2 i protokollet, som gäller artikel 25 styckena 5–25 i avtalet, tillämpas endast på saker som gäller skatter som innehålls vid källan eller skatteperioder i fråga om vilka protokollet tillämpas i enlighet med artikel X stycke 2.

Det föreslås att den lag som ingår i propositionen ska träda i kraft samtidigt som protokollet träder i kraft för Finlands del, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

7 Bifall av Ålands lagting

Om ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som Finland ingår eller förbinder sig till innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) faller inom landskapets behörighet, träder bestämmelsen enligt 59 § i den lagen i kraft i landskapet endast om lagtinget ger sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft. Bilaterala skatteavtal innehåller bestämmelser som hör till landskapets behörighet med stöd av 18 § 5 punkten i självstyrelselagen. Ålands lagtings bifall enligt 59 § 1 mom. i självstyrelselagen behövs alltså för att den ikraftträdandelag som ingår i propositionen ska träda i kraft i landskapet Åland.

8 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

8.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt 81 § 1 mom. och 121 § 3 mom. i grundlagen utfärdas bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd genom lag.

Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser riksdagens befogenhet att godkänna internationella förpliktelser alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse ska anses höra till området för lagstiftningen, om 1) den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, 4) det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller, eller om 5) det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om bestämmelsen strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd). Dessutom hör bestämmelser, som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, också själva till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd och GrUU 24/2001 rd). Sådana är till exempel avtalets definitioner och bestämmelser om tillämpningsområde.

Artikel I i protokollet, genom vilken det i avtalets ingress infogas ett nytt stycke där det konstateras att de avtalsslutande staterna inte vill skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt, innehåller en bestämmelse som styr tolkningen av avtalet och därmed indirekt anknyter till beskattningen. Artikel VIII, som gäller bekämpning av skatteflykt, kan leda till att nedsättning av eller undantag från nationell skatt inte beviljas. Artiklarna III, IV och VI innehåller bestämmelser om den skattskyldiges rättigheter. Artikel II preciserar definitionen av behöriga myndigheter i avtalet. Artiklarna I–IV, VI och VIII innehåller således bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, och därför kräver protokollet till dessa delar riksdagens godkännande.

Artikel V i protokollet, som gäller beskattning av inkomst och i vilken det föreskrivs om fördelning av beskattningsrätten för inkomst, innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Därför kräver protokollet till dessa delar riksdagens godkännande.

Genom artiklarna VII och IX i protokollet införs skiljeförfarande i skatteavtalet. Sådana bestämmelser hör till området för lagstiftningen. Därför kräver protokollet till dessa delar riksdagens godkännande.

8.2 Behandlingsordning

Eftersom protokollet inte innehåller bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen, kan protokollet enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av protokollet godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm 1

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att riksdagen godkänner det i Helsingfors den 28 maj 2026 mellan Republiken Finland och Schweiziska edsförbundet upprättade protokollet för att ändra det i Helsingfors den 16 december 1991 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll sådana som de är ändrade genom de i Helsingfors den 19 april 2006, den 22 september 2009 och den 18 september 2012 ingångna protokollen.

Kläm 2

Eftersom protokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om protokollet för att ändra avtalet med Schweiz för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Helsingfors den 28 maj 2026 mellan Republiken Finland och Schweiziska edsförbundet upprättade protokollet för att ändra det i Helsingfors den 16 december 1991 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll sådana som de är ändrade genom de i Helsingfors den 19 april 2006, den 22 september 2009 och den 18 september 2012 ingångna protokollen ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 10 september 2026

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra

Översättning

PROTOKOLL MELLAN REPUBLIKEN FINLAND OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET FÖR ATT ÄNDRA DET I HELSINGFORS DEN 16 DECEMBER 1991 INGÅNGNA AVTALET FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING BETRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH PÅ FÖRMÖGENHET OCH DÄRTILL HÖRANDE PROTOKOLL SÅDANA SOM DE ÄR ÄNDRADE GENOM DE I HELSINGFORS DEN 19 APRIL 2006, DEN 22 SEPTEMBER 2009 OCH DEN 18 SEPTEMBER 2012 INGÅNGNA PROTOKOLLEN

Republiken Finlands regering och Schweiziska förbundsrådet,

som önskar ändra det i Helsingfors den 16 december 1991 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och därtill hörande protokoll sådana som de är ändrade genom de i Helsingfors den 19 april 2006, den 22 september 2009 och den 18 september 2012 ingångna protokollen (nedan ”avtalet” och ”protokollet till avtalet”),

har kommit överens om följande:

Artikel I

Följande nya stycke infogas i avtalets ingress:

”som har för avsikt att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom kringgående av skatt eller skatteundandragande (inbegripet genom

PROTOKOLL ZWISCHEN DER REPUBLIK FINNLAND UND DER SCHWEIZERISCHEN EIDGENOSSENSCHAFT ZUR ÄNDERUNG DES ABKOMMENS ZWISCHEN DER REPUBLIK FINNLAND UND DER SCHWEIZERISCHEN EIDGENOSSENSCHAFT ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEUERUNG AUF DEM GEBIET DER STEUERN VOM EINKOMMEN UND VOM VERMÖGEN SOWIE DES PROTOKOLLS, UNTERZEICHNET IN HELSINKI AM 16. DEZEMBER 1991, GEÄNDERT DURCH DIE AM 19. APRIL 2006, 22. SEPTEMBER 2009 UND 18. SEPTEMBER 2012 IN HELSINKI UNTERZEICHNETEN PROTOKOLLE

Die Regierung der Republik Finnland und der Schweizerische Bundesrat,

vom Wunsch geleitet, das Abkommen zwischen der Republik Finnland und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie des Protokolls, unterzeichnet in Helsinki am 16. Dezember 1991, geändert durch die am 19. April 2006, 22. September 2009 und 18. September 2012 in Helsinki unterzeichneten Protokolle (nachfolgend als «Abkommen», beziehungsweise «Protokoll zum Abkommen» bezeichnet) zu ändern,

haben Folgendes vereinbart:

Artikel I

Die Präambel des Abkommens wird durch den folgenden Absatz ergänzt:

«IN DER ABSICHT, in Bezug auf die Steuern vom Einkommen und vom Vermögen eine Doppelbesteuerung zu beseitigen, ohne Möglichkeiten zur Nichtbesteuerung oder reduzierten Besteuerung durch Steuerhinterziehung oder

treaty shopping-arrangemang, som syftar till att personer med hemvist i tredje jurisdiktioner indirekt ska få förmåner enligt detta avtal),”

-umgehung (unter anderem durch missbräuchliche Gestaltungen mit dem Ziel des Erhalts von in diesem Abkommen vorgesehenen Erleichterungen zum mittelbaren Nutzen von in Drittstaaten ansässigen Personen) zu schaffen,»

Artikel II

Artikel II

Artikel 3 (Allmänna definitioner) stycke 1 punkt h i avtalet ersätts med följande punkt:

”h) ”behörig myndighet” åsyftar:

1) i Finland finansministeriet, dess befullmäktigade representant eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet;

2) i Schweiz chefen för det federala finansdepartementet eller dennes befullmäktigade representant.”

Artikel 3 Absatz 1 Buchstabe h (Allgemeine Begriffsbestimmungen) des Abkommens erhält folgenden Wortlaut:

«h) bedeutet der Ausdruck «zuständige Behörde»:

(i) in Finnland: das Finanzministerium, seine bevollmächtige Vertretung oder die Behörde, welche das Finanzministerium als zuständige Behörde bezeichnet;

(ii) in der Schweiz: der Vorsteher des Eidgenössischen Finanzdepartements oder sein bevollmächtigter Vertreter.»

Artikel III

Artikel III

1. Det befintliga artikel 7 (Inkomst av rörelse) stycke 7 i avtalet numreras om till stycke 8.

2. Följande nya stycke 7 infogas i artikel 7 (Inkomst av rörelse) i avtalet:

”7. En avtalsslutande stat får inte justera inkomst hänförlig till ett fast driftställe hos ett företag i någondera avtalsslutande staten efter det att sex år har förflutit från utgången av det skatteår då inkomsten skulle ha varit hänförlig till det fasta driftstället. Detta stycke tillämpas inte i fall av bedrägeri eller avsiktlig underlåtenhet.”

1. Der bestehende Absatz 7 von Artikel 7 (Unternehmensgewinne) des Abkommens wird zu Absatz 8.

2. Der folgende neue Absatz 7 wird Artikel 7 (Unternehmensgewinne) des Abkommens hinzugefügt:

«7. Ein Vertragsstaat darf keine Berichtigung der Gewinne, die einer Betriebsstätte eines Unternehmens eines der Vertragsstaaten zugerechnet werden können, nach Ablauf von sechs Jahren ab dem Ende des Steuerjahres vornehmen, in dem die Gewinne der Betriebsstätte hätten zugerechnet werden können. Dieser Absatz ist nicht anzuwenden im Fall von Betrug oder vorsätzlicher Unterlassung.»

Artikel IV

Artikel IV

Artikel 9 (Företag med intressegemenskap) stycke 2 i avtalet ersätts med följande stycke:

”2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat räknar in – och i överensstämmelse med detta beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, och den inkomst som

Artikel 9 Absatz 2 (Verbundene Unternehmen) des Abkommens wird durch folgende Bestimmung ersetzt:

«2. Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet und entsprechend besteuert, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und

därmed räknats in är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten, om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där. Vid sådan justering iakttas de övriga bestämmelserna i detta avtal, och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska vid behov överlägga med varandra.”

handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; soweit erforderlich, konsultieren sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten.»

Artikel V

1. Artikel 18 (Pension) stycke 2 i avtalet ersätts med följande stycke:

”2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, och om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, får pension och andra förmåner som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i Finland eller enligt en allmän ordning för annan social trygghet som gäller i Finland, eller livränta som härrör från Finland, beskattas i Finland.”

2. Följande nya stycke 3 infogas i artikel 18 (Pension) i avtalet:

”3. Med uttrycket ”livränta” förstås i denna artikel ett fastställt belopp som periodiskt betalas till en fysisk person på fastställda tider under personens livstid eller under en angiven eller fastställbar tidsperiod och som grundar sig på en förpliktelse att verkställa betalningarna som ersättning för ett vederlag till fullt belopp i pengar eller pengars värde (annat än utförda tjänster).”

Artikel V

1. Artikel 18 Absatz 2 (Ruhegehälter) des Abkommens wird durch folgende Bestimmung ersetzt:

«2. Ungeachtet des Absatzes 1 und vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 2 können Ruhegehälter und andere Vergütungen, die aufgrund der finnischen Sozialversicherungsgesetzgebung oder nach einem von Finnland zum Zwecke der Sozialhilfe eingerichteten öffentlichen System geleistet werden, sowie alle in Finnland anfallenden Renten, in Finnland besteuert werden.»

2. Artikel 18 (Ruhegehälter) des Abkommens wird durch den folgenden neuen Absatz 3 ergänzt:

«3. Der Begriff „Rente“ im Sinne dieses Artikels bezeichnet einen bestimmten Betrag, der einer natürlichen Person zu festgelegten Zeitpunkten periodisch während ihres Lebens oder für einen bestimmten oder bestimmbaren Zeitraum zahlbar ist, aufgrund einer vertraglichen Verpflichtung, diese Zahlungen als Gegenleistung für eine angemessene und vollständige Leistung in Geld oder geldwerten Vorteilen zu leisten, ausgenommen für erbrachte Dienste.»

Artikel VI

1. Artikel 23 (Undanröjande av dubbelbeskattning) stycke 2 punkt b i avtalet ersätts med följande punkt:

Artikel VI

1. Artikel 23 Absatz 2 Buchstabe b (Vermeidung der Doppelbesteuerung) des Abkommens wird durch folgende Bestimmung ersetzt:

”b) Om en person med hemvist i Schweiz erhåller dividend som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i Finland (utom till den del dessa bestämmelser tillåter beskattning i Finland endast på grund av att inkomsten också är inkomst som förvärvas av en person med hemvist i Finland), ska Schweiz i enlighet med sin lagstiftning om avräkning av utländsk skatt (utan att det påverkar de allmänna principerna i denna bestämmelse) från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den skatt på inkomst som betalats i Finland. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av den schweiziska skatt, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på denna inkomst som förvärvats i Finland.”

2. Följande nya punkt e infogas i artikel 23 (Undanröjande av dubbelbeskattning) stycke 2 i avtalet:

”e) Bestämmelserna i punkt a tillämpas inte på inkomst som en person med hemvist i Schweiz förvärvar eller på förmögenhet som en sådan person innehar, om Finland tillämpar bestämmelserna i detta avtal för att undanta inkomsten eller förmögenheten från skatt eller tillämpar bestämmelserna i artikel 10 stycke 2 på inkomsten.”

Artikel VII

1. Den första meningen i artikel 25 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) stycke 1 i avtalet ersätts med följande mening:

”Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna har vidtagit åtgärder som för denne medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan denna person, utan att det påverkar personens rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande staters interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande staterna.”

2. Följande nya stycken 5–25 infogas i artikel 25 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) i avtalet:

«b) Wenn ein in der Schweiz ansässiger Steuerpflichtiger Dividenden bezieht, die gemäss den Bestimmungen des Artikels 10 in Finnland besteuert werden können (mit Ausnahme des Umfangs, in dem diese Bestimmungen eine Besteuerung durch Finnland allein deshalb zulassen, weil die Einkünfte auch Einkünfte eines in Finnland ansässigen Steuerpflichtigen sind), gewährt die Schweiz nach den schweizerischen Vorschriften über die Anrechnung ausländischer Quellensteuern (die die allgemeinen Grundsätze dieser Bestimmung nicht berühren) auf die schweizerische Steuer auf dem Einkommen dieser Person einen Abzug in Höhe der in Finnland entrichteten Steuer. Dieser Abzug darf jedoch nicht den Teil der schweizerischen Steuer übersteigen, der vor dem Abzug auf die aus Finnland stammenden Einkünfte entfällt.»

2. Artikel 23 Absatz 2 (Vermeidung der Doppelbesteuerung) des Abkommens wird durch folgenden neuen Buchstaben e ergänzt:

«e) Die Bestimmungen des Buchstabens a gelten nicht für Einkünfte oder Vermögen einer in der Schweiz ansässigen Person, wenn Finnland dieses Abkommens so anwendet, dass diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Steuer befreit sind, oder wenn Finnland Artikel 10 Absatz 2 auf diese Einkünfte anwendet.»

Artikel VII

1. Der erste Satz von Artikel 25 Absatz 1 (Verständigungsverfahren) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Satz ersetzt:

«Ist eine Person der Auffassung, dass Massnahmen eines Vertragsstaates oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie ungeachtet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde eines der beiden Vertragsstaaten unterbreiten.»

2. Artikel 25 (Verständigungsverfahren) des Abkommens wird durch folgende neuen Absätze 5 bis 25 ergänzt:

”5. I fall då:

a) en person i enlighet med stycke 1 har lagt fram en sak för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat med anledning av att någon av de avtalsslutande staterna eller båda avtalsslutande staterna har vidtagit åtgärder som för personen har medfört beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal; och

b) de behöriga myndigheterna inte kan nå en överenskommelse för att lösa saken i enlighet med stycke 2 inom en period på tre år med början på den dag som avses i stycke 12 eller 13 (”skiljeförfarandets begynnelsedag”), beroende på vad saken avser (om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna före utgången av denna tidsfrist har kommit överens om en annan tidsfrist i fråga om denna sak och har meddelat den person som har lagt fram saken om denna överenskommelse),

ska alla olösta frågor i saken, om personen skriftligen begär det, hänskjutas till skiljeförfarande på det sätt som anges i denna artikel, i enlighet med de regler eller förfarandesätt som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna har kommit överens om i enlighet med bestämmelserna i stycke 14.

6. Om en behörig myndighet har skjutit upp det förfarande vid ömsesidig överenskommelse som avses i stycke 5 på grund av att en eller flera samma frågor i saken är anhängiga i domstol eller administrativ besvärsinstans, kommer den tidsfrist som anges i stycke 5 punkt b att sluta löpa tills antingen ett slutligt beslut har meddelats av domstolen eller den administrativa besvärsinstansen eller saken har skjutits upp eller återkallats. Om den person som har lagt fram saken och en behörig myndighet har kommit överens om att skjuta upp förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, så slutar den tidsfrist som anges i stycke 5 punkt b att löpa till dess att uppskovet har återkallats.

7. Om båda behöriga myndigheterna är eniga om att en person som direkt berörs av saken inte i tid har lämnat väsentliga kompletterande uppgifter som någon av de behöriga myndigheterna har begärt efter att den tidsfrist som anges i stycke 5 punkt b har

«5. Wenn:

a) eine Person aufgrund von Absatz 1 der zuständigen Behörde eines Vertragsstaats einen Fall vorgelegt hat, weil die Massnahmen eines oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung geführt haben; und

b) die zuständigen Behörden nicht innerhalb von drei Jahren ab dem in Absatz 12 oder 13 genannten Fristbeginn (es sei denn, die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten haben vor Ablauf dieser Frist eine andere Frist für diesen Fall vereinbart und die Person, die den Fall vorgelegt hat, darüber unterrichtet) eine Verständigungsregelung zur Regelung des Falles nach Absatz 2 erzielen können,

werden auf schriftlichen Antrag der Person noch offene Fragen des Falles auf die in diesem Artikel beschriebene Weise und im Einklang mit den von den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten nach Absatz 14 vereinbarten Vorschriften oder Verfahren einem Schiedsverfahren unterworfen.

6. Hat eine zuständige Behörde das in Absatz 5 erwähnte Verständigungsverfahren ausgesetzt, da bei einem Gericht ein Fall betreffend eine oder mehrere gleiche Fragen hängig ist, so steht die in Absatz 5 Buchstabe b vorgesehene Frist still, bis entweder eine abschliessende Gerichtsentscheidung ergangen ist oder der Fall eingestellt oder zurückgezogen wurde. Auch wenn eine Person, die einen Fall vorgelegt hat, und eine zuständige Behörde eine Aussetzung des Verständigungsverfahrens vereinbart haben, steht die in Absatz 5 Buchstabe b vorgesehene Frist still, bis die Aussetzung aufgehoben wurde.

7. Kommen beide zuständigen Behörden überein, dass eine unmittelbar von dem Fall betroffene Person es versäumt hat, zusätzliche wesentliche Informationen, die nach Beginn der in Absatz 5 Buchstabe b vorgesehenen Frist von einer der beiden

börjat löpa, ska tidsfristen i stycke 5 punkt b förlängas med sådan tid som motsvarar den tidsperiod som börjar den dag då uppgifterna begärdes och slutar den dag då de lämnades.

8.

a) Avseende de frågor som har hänskjutits till skiljeförfarande, ska skiljedomen genomföras genom ömsesidig överenskommelse beträffande den sak som avses i stycke 5. Skiljedomen är slutlig.

b) Skiljedomen ska vara bindande för båda avtalsslutande staterna utom i följande fall:

1) om en person som direkt berörs av saken inte godkänner den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen. I sådant fall ska de behöriga myndigheterna inte längre behandla saken. Den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen i saken ska anses inte ha godkänts av en person som direkt berörs av saken om den person som direkt berörs av saken inte, inom 60 dagar efter den dag då ett meddelande beträffande den ömsesidiga överenskommelsen skickats till personen, återkallar alla frågor som har lösts i den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen från en domstol eller administrativ besvärsinstans eller på annat sätt avslutar ett pågående förfarande vid en domstol eller administrativa förfaranden avseende dessa frågor på ett sätt som överensstämmer med den ömsesidiga överenskommelsen.

2) om ett slutligt beslut av domstolarna i någon av de avtalsslutande staterna fastslår att skiljedomen är ogiltig. I sådant fall ska begäran om skiljeförfarande enligt stycke 5 inte anses ha blivit lämnad, och skiljeförfarandet ska anses inte ha skett (utom vid tillämpningen av artiklarna 16, 17 och 22). I sådant fall kan en ny begäran om skiljeförfarande göras utom då de behöriga myndigheterna är överens om att inte tillåta en ny begäran.

zuständigen Behörden angefordert wurden, rechtzeitig bereitzustellen, so wird diese Frist um eine Dauer verlängert, die dem Zeitraum entspricht, der an dem Tag beginnt, an dem die Informationen angefordert wurden, und an dem Tag endet, an dem sie bereitgestellt wurden.

8.

a) Der Schiedsspruch über die einem Schiedsverfahren unterworfenen Fragen wird durch die Verständigungsregelung umgesetzt. Der Schiedsspruch ist endgültig.

b) Der Schiedsspruch ist für beide Vertragsstaaten verbindlich, es sei denn:

(i) eine unmittelbar von dem Fall betroffene Person erkennt die Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch umgesetzt wird, nicht an. In diesem Fall kommt der Fall für eine weitere Prüfung durch die zuständigen Behörden nicht in Betracht. Die Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch über den Fall umgesetzt wird, gilt als von einer unmittelbar vom Fall betroffenen Person nicht anerkannt, sofern nicht eine unmittelbar vom Fall betroffene Person innerhalb von 60 Tagen nach Übermittlung der Mitteilung über die Verständigungsregelung an die Person alle in der Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch umgesetzt wird, geklärten Fragen von der Prüfung durch ein Gericht zurückzieht oder alle gegebenenfalls hängigen Gerichtsverfahren und aussergerichtlichen Rechtsbehelfsverfahren in Bezug auf diese Fragen in einer mit dieser Verständigungsregelung übereinstimmenden Weise beendet;

(ii) der Schiedsspruch wird in einer abschliessenden Entscheidung der Gerichte eines der Vertragsstaaten für ungültig erklärt. In diesem Fall gilt der Schiedsantrag nach Absatz 5 als nicht gestellt und das Schiedsverfahren als nicht durchgeführt (ausser für die Zwecke der Absätze 16, 17 und 22). In diesem Fall kann ein neuer Schiedsantrag gestellt werden, sofern die zuständigen Behörden nicht übereinkommen, dass ein solcher neuer Antrag nicht zulässig sein soll;

3) om en person som direkt berörs av saken fortsätter rättstvisten i någon domstol eller administrativ besvärsinstans beträffande de frågor som har lösts i den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen.

9. Den behöriga myndighet som tog emot den ursprungliga begäran om ömsesidig överenskommelse enligt stycke 1 ska inom två kalendermånader från mottagandet:

a) skicka ett meddelande till den person som har lagt fram saken att den har tagit emot begäran; och

b) skicka ett meddelande om denna begäran, tillsammans med en kopia av begäran, till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten.

10. En behörig myndighet ska inom tre kalendermånader efter att ha tagit emot begäran om ömsesidig överenskommelse (eller en kopia därav från den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten) antingen:

a) meddela den person som har lagt fram saken och den andra behöriga myndigheten att den har tagit emot de uppgifter som är nödvändiga för att utreda saken grundligt; eller

b) begära kompletterande uppgifter från denna person i detta syfte.

11. Om en eller båda de behöriga myndigheterna i enlighet med stycke 10 punkt b har begärt att den person som har lagt fram saken ska lämna kompletterande uppgifter som är nödvändiga för att kunna utreda saken grundligt, ska den behöriga myndighet som begärde de kompletterande uppgifterna, inom tre kalendermånader efter att ha tagit emot de kompletterande uppgifterna, meddela denna person samt den andra behöriga myndigheten antingen:

a) att den har mottagit de begärda uppgifterna; eller

b) att några av de begärda uppgifterna ännu saknas.

12. Om ingen av de behöriga myndigheterna har begärt kompletterande uppgifter i enlighet med stycke 10 punkt b, är den begynnelsedag som avses i stycke 5 den

(iii) eine unmittelbar vom Fall betroffene Person strengt ein Gerichtsverfahren zu den in der Verständigungsregelung, durch die der Schiedsspruch umgesetzt wird, geklärten Fragen an.

9. Die zuständige Behörde, bei welcher der ursprüngliche Antrag auf ein Verständigungsverfahren nach Absatz 1 eingegangen ist, übermittelt innerhalb von zwei Kalendermonaten nach Eingang des Antrags:

a) eine Mitteilung über den Eingang des Antrags an die Person, die den Fall vorgelegt hat; und

b) eine Mitteilung über diesen Antrag mit einer Abschrift desselben an die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats.

10. Innerhalb von drei Kalendermonaten, nachdem eine zuständige Behörde den Antrag auf ein Verständigungsverfahren (oder eine Abschrift desselben von der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats) erhalten hat, wird sie:

a) entweder der Person, die den Fall vorgelegt hat, und der anderen zuständigen Behörde mitteilen, dass sie die für eine sachliche Prüfung des Falles erforderlichen Informationen erhalten hat; oder

b) zu diesem Zweck von dieser Person zusätzliche Informationen anfordern.

11. Haben nach Absatz 10 Buchstabe b eine oder beide zuständigen Behörden von der Person, die den Fall vorgelegt hat, zusätzliche Informationen angefordert, die für eine sachliche Prüfung des Falles erforderlich sind, so teilt die zuständige Behörde, welche die zusätzlichen Informationen angefordert hat, dieser Person und der anderen zuständigen Behörde innerhalb von drei Kalendermonaten nach Erhalt der zusätzlichen Informationen von dieser Person Folgendes mit:

a) dass sie die angeforderten Informationen erhalten hat; oder

b) dass einige der angeforderten Informationen noch fehlen.

12. Hat keine der beiden zuständigen Behörden nach Absatz 10 Buchstabe b zusätzliche Informationen angefordert, so ist der in Absatz 5 genannte Fristbeginn der Tag,

dag som infaller tre kalendermånader efter det att den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten har meddelats i enlighet med stycke 9 punkt b.

13. Om kompletterande uppgifter har begärts i enlighet med stycke 10 punkt b, är den begynnelsedag som avses i stycke 5 den tidigare av:

a) den senaste dag då de behöriga myndigheter som har begärt kompletterande uppgifter har meddelat den person som har lagt fram saken och den andra behöriga myndigheten i enlighet med stycke 11 punkt a; och

b) den dag som infaller tre kalendermånader efter det att båda behöriga myndigheterna har tagit emot alla uppgifter som någon av de behöriga myndigheterna har begärt av den person som har lagt fram saken.

Om emellertid en eller båda behöriga myndigheterna skickar ett sådant meddelande som avses i stycke 11 punkt b, ska ett sådant meddelande behandlas som en begäran om kompletterande uppgifter enligt stycke 10 punkt b.

14. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska genom ömsesidig överenskommelse i enlighet med stycke 3 enas om sättet att tillämpa bestämmelserna i styckena 5–25, inklusive vilka uppgifter som är nödvändiga för att varje behörig myndighet ska kunna utreda saken grundligt. Sådan överenskommelse ska träffas före den dag då de olösta frågorna i en sak tidigast kan hänskjutas till skiljeförfarande och kan ändras därefter.

15. Om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ömsesidigt kommer överens om andra regler, ska följande regler styra utnämningen av ledamöter till en skiljenämnd:

a) Skiljenämnden ska bestå av tre ledamöter som är fysiska personer vilka har sakkunskap och erfarenhet i internationella skattefrågor.

b) Varje behörig myndighet ska utse en ledamot till skiljenämnden inom 90 dagar från dagen för begäran om skiljeförfarande enligt stycke 5. De två utsedda ledamöterna ska inom 30 dagar från det att den sista

der drei Kalendermonate nach der Mitteilung an die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats nach Absatz 9 Buchstabe b liegt.

13. Wurden nach Absatz 10 Buchstabe b zusätzliche Informationen angefordert, so ist der in Absatz 5 genannte Fristbeginn der frühere der beiden folgenden Tage:

a) der letzte Tag, an dem die zuständigen Behörden, die zusätzliche Informationen angefordert haben, der Person, die den Fall vorgelegt hat, und der anderen zuständigen Behörde eine Mitteilung nach Absatz 11 Buchstabe a übermittelt haben; und

b) der Tag, der drei Kalendermonate nach dem Zeitpunkt liegt, zu dem beide zuständigen Behörden von der Person, die den Fall vorgelegt hat, alle von einer der beiden zuständigen Behörden angeforderten Informationen erhalten haben.

Übermitteln jedoch eine oder beide zuständigen Behörden die Mitteilung nach Absatz 11 Buchstabe b, so gilt diese als Anforderung zusätzlicher Informationen nach Absatz 10 Buchstabe b.

14. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln durch Verständigung nach Absatz 3, wie die Absätze 5 bis 25 anzuwenden sind und welche Informationen jede zuständige Behörde für eine sachliche Prüfung des Falles mindestens benötigt. Diese Verständigungsregelung ist vor dem Tag zu treffen, an dem noch offene Fragen im Rahmen eines Falles erstmals in Betracht kommen, einem Schiedsverfahren unterworfen zu werden, und kann danach erforderlichenfalls geändert werden.

15. Soweit sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten nicht auf andere Vorschriften verständigen, gelten für die Bestellung der Mitglieder einer Schiedsstelle folgende Vorschriften:

a) Die Schiedsstelle besteht aus drei Einzelmitgliedern mit Fachkenntnis und Erfahrung auf dem Gebiet internationaler Steuersachen.

b) Jede zuständige Behörde bestellt innerhalb von 90 Tagen nach dem Tag des aufgrund von Absatz 5 gestellten Schiedsantrags ein Mitglied der Schiedsstelle. Die beiden auf diese Weise

ledamoten utsågs utse en tredje ledamot som ska vara skiljenämndens ordförande. Ordföranden ska inte vara medborgare eller ha hemvist i någon av de avtalsslutande staterna.

c) Varje ledamot som utsetts till skiljenämnden ska vara opartisk och oberoende av de avtalsslutande staternas behöriga myndigheter, skatteförvaltningar och finansministerier samt alla de personer som direkt berörs av fallet (såväl som deras rådgivare) vid tidpunkten för godkännande av utnämningen, upprätthålla sin opartiskhet och sitt oberoende under hela processen och, för en skälig tidsperiod därefter, undvika alla sådana handlingar som kan skada uppfattningen om skiljemännens opartiskhet och oberoende i fråga om processen.

16. Uteslutande för tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel och artikel 26 och de bestämmelser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning som berör utbyte av upplysningar, sekretess och administrativ handräckning, ska ledamöter i skiljenämnden och maximalt tre anställda per ledamot (och blivande skiljemän endast till den del det är nödvändigt för att verifiera deras förmåga att uppfylla de krav som ställs på skiljemän) anses vara personer eller myndigheter för vilka upplysningar kan yppas. Upplysningar som skiljenämnden eller blivande skiljemän har mottagit och upplysningar som de behöriga myndigheterna har mottagit av skiljenämnden ska anses vara upplysningar som utbyts i enlighet med bestämmelserna i artikel 26.

17. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska säkerställa att skiljenämndens ledamöter och deras anställda skriftligen, innan de börjar deras verksamhet i skiljeförfarandet, går med på att behandla alla upplysningar som berör skiljeförfarandet i enlighet med de skyldigheter rörande sekretess och

bestellten Mitglieder der Schiedsstelle bestellen innerhalb von 30 Tagen nach der letzten dieser beiden Bestellungen ein drittes Mitglied, das den Vorsitz der Schiedsstelle ausübt. Die vorsitzende Person darf nicht Staatsangehörige eines der beiden Vertragsstaaten oder in einem der beiden Vertragsstaaten ansässig sein.

c) Jedes bestellte Mitglied der Schiedsstelle muss zum Zeitpunkt der Annahme einer Bestellung unparteilich und von den zuständigen Behörden, Steuerverwaltungen und Finanzministerien der Vertragsstaaten sowie allen unmittelbar vom Fall betroffenen Personen (und deren Beraterinnen und Beratern) unabhängig sein, während des gesamten Verfahrens seine Unparteilichkeit und Unabhängigkeit wahren und während eines angemessenen Zeitraums danach jedes Verhalten vermeiden, das Anlass zu Zweifeln an der Unparteilichkeit und Unabhängigkeit der Mitglieder der Schiedsstelle in Bezug auf das Verfahren geben kann.

16. Mitglieder der Schiedsstelle und höchstens drei Mitarbeitende je Mitglied (sowie vorgesehene Mitglieder der Schiedsstelle, jedoch nur, soweit dies für die Überprüfung ihrer Fähigkeit zur Erfüllung der Voraussetzungen für eine Tätigkeit als Mitglied der Schiedsstelle erforderlich ist) gelten ausschliesslich für die Anwendung dieses Artikels und von Artikel 26 sowie der innerstaatlichen Rechtsvorschriften der Vertragsstaaten in Bezug auf Informationsaustausch, Vertraulichkeit und Amtshilfe als Personen oder Behörden, an die Informationen weitergegeben werden dürfen. Informationen, welche die Schiedsstelle oder vorgesehene Mitglieder der Schiedsstelle erhalten, sowie Informationen, welche die zuständigen Behörden von der Schiedsstelle erhalten, gelten als unter Artikel 26 ausgetauschte Informationen.

17. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten stellen sicher, dass Mitglieder der Schiedsstelle und ihre Mitarbeitenden sich vor ihrem Tätigwerden im Rahmen eines Schiedsverfahrens schriftlich verpflichten, Informationen zum Schiedsverfahren im Einklang mit den in Artikel 26 Absatz 2 beschriebenen und den

tystnadsplikt som beskrivs i bestämmelserna i artikel 26 stycke 2 samt i enlighet med tillämpliga lagar i de avtalsslutande staterna.

18. Vid tillämpningen av denna artikel ska förfarandet vid ömsesidig överenskommelse samt skiljeförfarandet i fråga om en sak avslutas om vid någon tidpunkt efter det att en begäran om skiljeförfarande har lämnats in och innan skiljenämnden har meddelat sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna:

a) de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna träffar en ömsesidig överenskommelse för att lösa saken; eller

b) den person som har lagt fram saken återkallar begäran om skiljeförfarande eller begäran om ömsesidig överenskommelse.

19. Om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ömsesidigt kommer överens om andra regler ska följande regler tillämpas i fråga om skiljeförfarande enligt denna artikel:

a) När en sak har lagts fram för skiljeförfarande ska den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande stat, senast den dag som har överenskommits, till skiljenämnden lämna över ett förslag till beslut som behandlar alla olösta frågor i saken (med beaktande av alla överenskommelser som tidigare träffats i saken mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna). Förslaget till beslut ska, för varje justering eller liknande fråga i saken, begränsas till en fördelning av specifika penningbelopp (till exempel av inkomst eller kostnad) eller, om det preciseras, den högsta skattesats som har använts i enlighet med detta avtal. Om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna inte har nått en överenskommelse i en fråga som berör förutsättningarna för tillämpningen av en bestämmelse i detta avtal (nedan en ”tröskelfråga”), såsom huruvida en fysisk person har hemvist eller huruvida det finns ett fast driftställe, kan de behöriga myndigheterna lägga fram alternativa förslag till beslut beträffande frågor vars avgörande är beroende av utfallet i sådana tröskelfrågor.

im anwendbaren Recht der Vertragsstaaten vorgesehenen Vertraulichkeits- und Geheimhaltungspflichten zu behandeln.

18. Für die Zwecke dieses Artikels enden das Verständigungsverfahren und das Schiedsverfahren in Bezug auf einen Fall, wenn zu irgendeinem Zeitpunkt nach Stellung eines Schiedsantrags und vor Übermittlung des Schiedsspruchs an die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten durch die Schiedsstelle:

a) die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten den Fall durch Verständigung regeln; oder

b) die Person, die den Fall vorgelegt hat, den Schiedsantrag oder den Antrag auf ein Verständigungsverfahren zurückzieht.

19. Soweit sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten nicht auf andere Vorschriften verständigen, gelten bei einem Schiedsverfahren nach diesem Artikel folgende Vorschriften:

a) Nachdem ein Fall einem Schiedsverfahren unterworfen wurde, legt die zuständige Behörde jedes Vertragsstaats der Schiedsstelle bis zu einem vereinbarten Tag einen Regelungsvorschlag vor, in dem alle noch offenen Fragen des Falles behandelt werden (unter Berücksichtigung aller zuvor zwischen den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten in diesem Fall erzielten Verständigungsregelungen). Der Regelungsvorschlag ist für jede Berichtigung oder vergleichbare Frage des Falles auf die Festlegung bestimmter Geldbeträge (zum Beispiel von Einkünften oder Aufwendungen) oder, wenn angegeben, des höchsten aufgrund dieses Abkommens erhobenen Steuersatzes zu beschränken. Konnten die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten in einem Fall über eine Frage betreffend die Voraussetzungen für die Anwendung einer Bestimmung des Abkommens (im Folgenden als «Schwellenfrage» bezeichnet) keine Verständigungsregelung erzielen, zum Beispiel darüber, ob eine natürliche Person eine ansässige Person ist oder ob eine Betriebsstätte besteht, so können die zuständigen Behörden alternative Regelungsvorschläge zu Fragen vorlegen,

b) Den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande stat kan även lämna in stöddokument med dess ståndpunkter för övervägande av skiljenämnden. Varje behörig myndighet som lägger fram ett förslag till beslut eller ett stöddokument med dess ståndpunkter, ska lämna en kopia till den andra behöriga myndigheten senast den dag då förslaget till beslut eller stöddokumentet med dess ståndpunkter ska ha lämnats. Varje behörig myndighet får även, senast den dag som har överenskommits, lämna in ett svar till skiljenämnden avseende det förslag till beslut och det stöddokument med ståndpunkter som har lämnats av den andra behöriga myndigheten. En kopia av alla svar ska lämnas till den andra behöriga myndigheten senast den dag då svaret ska ha lämnats.

c) Skiljenämnden ska såsom sitt beslut välja ett av de förslag till beslut som har lagts fram av de behöriga myndigheterna avseende varje fråga och alla tröskelfrågor och ska inte lämna någon grund eller annan förklaring till beslutet. Skiljedomen antas med enkel majoritet av ledamöterna i skiljenämnden. Skiljenämnden ska skriftligen meddela sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna. Skiljedomen ska inte ha något prejudicerande värde.

20. Innan skiljeförfarandet påbörjas ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna säkerställa att varje person, och deras rådgivare, som har lagt fram saken skriftligen samtycker till att inte yppa till andra personer några uppgifter som tagits emot under processen för skiljeförfarande, från någon behörig myndighet eller från skiljenämnden. Om den person som har lagt fram saken, eller någon av dennes rådgivare, vid någon tidpunkt efter att begäran om skiljeförfarande har lagts fram och innan skiljenämnden har meddelat sitt beslut till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna väsentligt bryter mot överenskommelsen om tystnadsplikt ska förfarandet vid ömsesidig

bei denen die Entscheidung von der Regelung dieser Schwellenfragen abhängt.

b) Die zuständige Behörde jedes Vertragsstaats kann ausserdem ein erläuterndes Positionspapier zur Prüfung durch die Schiedsstelle vorlegen. Jede zuständige Behörde, die einen Regelungsvorschlag oder ein erläuterndes Positionspapier vorlegt, übermittelt der anderen zuständigen Behörde bis zu dem Tag, bis zu dem der Regelungsvorschlag und das erläuternde Positionspapier vorgelegt werden müssen, eine Abschrift. Jede zuständige Behörde kann der Schiedsstelle ausserdem bis zu einem vereinbarten Tag eine Erwiderung zu dem von der anderen zuständigen Behörde vorgelegten Regelungsvorschlag und erläuternden Positionspapier übermitteln. Der anderen zuständigen Behörde wird bis zu dem Tag, bis zu dem die Erwiderung vorgelegt werden muss, eine Abschrift davon übermittelt.

c) Die Schiedsstelle wählt als Entscheidung einen der von den zuständigen Behörden in Bezug auf jede Frage und eventuelle Schwellenfragen vorgelegten Regelungsvorschläge für den Fall aus und nimmt in ihre Entscheidung keine Begründung oder sonstige Erläuterung auf. Der Schiedsspruch wird mit einfacher Mehrheit der Mitglieder der Schiedsstelle erlassen. Die Schiedsstelle übermittelt den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten schriftlich ihre Entscheidung. Der Schiedsspruch hat keine Präzedenzwirkung.

20. Vor Beginn eines Schiedsverfahrens stellen die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten sicher, dass jede Person, die den Fall vorgelegt hat, und ihre Beraterinnen oder Berater sich schriftlich verpflichten, im Laufe des Schiedsverfahrens von einer der zuständigen Behörden oder der Schiedsstelle erhaltene Informationen nicht an eine andere Person weiterzugeben. Das Verständigungsverfahren sowie das Schiedsverfahren enden in Bezug auf den Fall, wenn nach Stellung eines Schiedsantrags und vor Übermittlung des Schiedsspruchs an die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten durch die Schiedsstelle eine Person, die den Fall vorgelegt hat, oder

överenskommelse samt skiljeförfarandet i saken avslutas.

21. Utan hinder av stycke 8 ska en skiljedom inte vara bindande för de avtalsslutande staterna och ska inte genomföras, om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kommer överens om ett annat beslut beträffande alla olösta frågor inom tre kalendermånader från det att skiljedomen har meddelats till dem.

22. I ett skiljeförfarande enligt denna artikel ska avgifter och utgifter av ledamöterna i skiljenämnden samt alla kostnader som de avtalsslutande staterna i samband med skiljedomsförfarandet har ådragit sig, bäras av de avtalsslutande staterna på ett sätt som bestäms genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna. I avsaknad av en sådan överenskommelse ska varje avtalsslutande stat bära sina egna utgifter samt kostnaderna för den ledamot i skiljenämnden som den har utsett. Kostnaden för skiljenämndens ordförande och andra utgifter för skiljeförfarandet ska bäras av de avtalsslutande staterna i lika delar.

23. En olöst fråga som härrör från sådan sak beträffande ömsesidig överenskommelse som annars är inom tillämpningsområdet av det skiljeförfarande som anges i denna artikel, ska inte hänskjutas till skiljeförfarande om frågan faller inom en sakfråga för vilken en skiljenämnd eller ett liknande organ tidigare har bildats i enlighet med ett bilateralt eller multilateralt avtal som föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en sak beträffande ömsesidig överenskommelse.

24. Inget i denna artikel ska påverka fullgörandet av de mer omfattande förpliktelser i fråga om skiljeförfarande av olösta frågor som uppkommer i samband med en ömsesidig överenskommelse som

eine Beraterin oder ein Berater dieser Person erheblich gegen diese Erklärung verstösst.

21. Ungeachtet des Absatzes 8 ist ein Schiedsspruch für die Vertragsstaaten nicht verbindlich und wird nicht umgesetzt, wenn sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten innerhalb von drei Kalendermonaten, nachdem ihnen der Schiedsspruch übermittelt wurde, auf eine andere Regelung aller noch offenen Fragen verständigen.

22. In einem Schiedsverfahren nach diesem Artikel werden die Vergütungen und Aufwendungen der Mitglieder der Schiedsstelle sowie sämtliche den Vertragsstaaten im Zusammenhang mit dem Schiedsverfahren entstandenen Kosten von den Vertragsstaaten in einer zwischen den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten durch Verständigung zu regelnden Weise getragen. In Ermangelung einer entsprechenden Verständigungsregelung trägt jeder Vertragsstaat seine eigenen Aufwendungen und die seines bestellten Mitglieds der Schiedsstelle. Die Kosten der oder des Vorsitzenden der Schiedsstelle und sonstige mit der Durchführung des Schiedsverfahrens verbundene Aufwendungen tragen die Vertragsstaaten zu gleichen Teilen.

23. Jede noch offene Frage, die sich aus einem Fall ergibt, der Gegenstand eines Verständigungsverfahrens ist und der anderenfalls in den Anwendungsbereich des in diesem Artikel vorgesehenen Schiedsverfahrens fallen würde, wird nicht einem Schiedsverfahren unterworfen, wenn die Frage im Rahmen eines Falles zu betrachten ist, für den in Übereinstimmung mit einer bilateralen oder multilateralen Übereinkunft, die für noch offene Fragen, die sich aus einem Fall ergeben, der Gegenstand eines Verständigungsverfahrens ist, ein obligatorisches verbindliches Schiedsverfahren vorsieht, bereits eine Schiedsstelle oder ein ähnliches Gremium eingerichtet wurde.

24. Dieser Artikel berührt nicht die Erfüllung weiterreichender Verpflichtungen, die sich in Bezug auf das Schiedsverfahren für noch offene Fragen im Rahmen eines Verständigungsverfahrens aus anderen

följer av andra avtal i vilka de avtalsslutande staterna är eller kommer att bli parter.

25. Bestämmelserna i styckena 5–24 tillämpas inte i följande fall:

a) Saker i vilka ingår tillämpning av interna regler mot undvikande av skatt i någon av de avtalsslutande staterna.

b) Saker vilka omfattar ett förfarande för vars del den skattskyldige eller en person som agerar på dennes vägnar har konstaterats av en domstol skyldig till skattebedrägeri eller annat skattebrott i någon av de avtalsslutande staterna.

c) Saker beträffande inkomst, om dubbelbeskattning inte förekommer. Dubbelbeskattning betyder att båda avtalsslutande staterna har för samma inkomst påfört skatter som ger upphov till antingen tilläggsbetalning av skatt, utvidgning i skattskyldigheten eller annullering eller minskning av förluster som skulle kunna användas för att kvitta beskattningsbara vinster.”

Artikel VIII

Följande nya artikel 27A (Rätt till förmåner) infogas i avtalet:

”Artikel 27A

Rätt till förmåner

Utan hinder av de övriga bestämmelserna i detta avtal ska en förmån enligt avtalet inte ges i fråga om inkomst eller förmögenhet, om det med hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen, om det inte fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.”

Übereinkünften, denen die Vertragsstaaten als Vertragsparteien angehören oder angehören werden, ergeben können.

25. Die Bestimmungen der vorstehenden Absätze dieses Artikels gelten nicht für folgende Fälle:

a) Fälle, in denen die innerstaatlichen Vorschriften eines Vertragsstaats zur Bekämpfung von Missbräuchen Anwendung finden.

b) Fälle, in denen der Steuerpflichtige oder eine für ihn handelnde Person von einem Gericht eines Vertragsstaats wegen Steuerbetrugs oder einer anderen Steuerstraftat verurteilt worden ist.

c) Fälle, die Einkünfte betreffen, bei denen keine Doppelbesteuerung vorliegt. Doppelbesteuerung bedeutet, dass beide Vertragsstaaten auf dasselbe steuerpflichtige Einkommen Steuern erhoben haben, die entweder zu einer zusätzlichen Steuerbelastung, einer Erhöhung der Steuerschuld oder zur Aufhebung oder Verringerung von Verlusten führen, die zum Ausgleich steuerpflichtiger Gewinne verwendet werden könnten.»

Artikel VIII

Der folgende neue Artikel 27a (Anspruch auf Vorteile) wird dem Abkommen hinzugefügt:

«Art. 27a

Anspruch auf Vorteile

Ungeachtet der übrigen Bestimmungen dieses Abkommens wird ein Vorteil nach diesem Abkommen nicht für bestimmte Einkünfte oder Vermögenswerte gewährt, wenn unter Berücksichtigung aller massgeblichen Tatsachen und Umstände die Feststellung gerechtfertigt ist, dass der Erhalt dieses Vorteils einer der Hauptzwecke einer Gestaltung oder Transaktion war, die unmittelbar oder mittelbar zu diesem Vorteil geführt hat, es sei denn, es wird nachgewiesen, dass die Gewährung dieses Vorteils unter diesen Umständen mit dem Ziel und Zweck der einschlägigen

Bestimmungen dieses Abkommens im Einklang steht.»

Artikel IX

1. Det befintliga stycke 4 i protokollet till avtalet numreras om till stycke 5.

2. Följande nya stycke 4 infogas i protokollet till avtalet:

”4. Till artikel 25 stycke 25

a) Vid tillämpningen av punkt a avses med interna bestämmelser mot undvikande av skatt i fråga om Finland 27–30 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), 6 a § 9 mom. och 52 h § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) samt lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994). Detta omfattar senare ändringar i dessa bestämmelser samt nya bestämmelser för att ersätta dessa bestämmelser. Den behöriga myndigheten i Finland ska notifiera den behöriga myndigheten i Schweiz om senare ändringar i dessa bestämmelser och om ersättande bestämmelser.

b) Vid tillämpningen av punkt b avses med interna bestämmelser i fråga om Finland 29 kap. 1–4 § i strafflagen (39/1889). Detta omfattar senare ändringar i dessa bestämmelser samt nya bestämmelser för att ersätta dessa bestämmelser. Den behöriga myndigheten i Finland ska notifiera den behöriga myndigheten i Schweiz om senare ändringar i dessa bestämmelser och om ersättande bestämmelser.”

Artikel X

1. De avtalsslutande staternas regeringar ska på diplomatisk väg underrätta varandra om att de konstitutionella förutsättningarna

Artikel IX

1. Der bestehende Absatz 4 des Protokolls zum Abkommen wird zu Absatz 5.

2. Der folgende neue Absatz 4 wird dem Protokoll zum Abkommen hinzugefügt:

«4. Zu Artikel 25 Absatz 25

a) Für die Zwecke des Buchstabens a) umfassen die innerstaatlichen Vorschriften Finnlands zur Verhinderung von Umgehungen das Gesetz über das Steuerveranlagungsverfahren (verotusmenettelystä annettu laki (1558/1995)) Abschnitte 27 bis 30, das Gesetz über die Besteuerung von Gewinnen aus Gewerbebetrieb und Einkünften aus selbständiger Tätigkeit (elinkeinotulon verottamisesta annettu laki (360/1968)) Abschnitt 6 a, Unterabschnitt 9 und Abschnitt 52 h sowie das Gesetz über die Besteuerung von Anteilseignern kontrollierter ausländischer Unternehmen (ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annettu laki (1217/1994)). Alle späteren Bestimmungen, die diese Vorschriften zur Bekämpfung von Steuervermeidung ersetzen, ändern oder aktualisieren, würden ebenfalls einbezogen. Die zuständige Behörde Finnlands teilt der zuständigen Behörde der Schweiz alle späteren Bestimmungen mit.

b) Für die Zwecke des Buchstabens b) umfassen die innerstaatlichen Vorschriften Finnlands das Strafgesetzbuch (rikoslaki (39/1889)) Kapitel 29 Abschnitte 1 bis 4. Alle späteren Vorschriften, die diese Vorschriften ersetzen, ändern oder aktualisieren, würden ebenfalls einbezogen. Die zuständige Behörde Finnlands teilt der zuständigen Behörde der Schweiz alle späteren Vorschriften mit.»

Artikel X

1. Die Regierungen der Vertragsstaaten notifizieren einander auf diplomatischem Wege, dass die verfassungsrechtlichen

för ikraftträdandet av detta protokoll har uppfyllts.

2. Protokollet träder i kraft trettio dagar efter dagen för den senare av de underrättelser som avses i stycke 1, och dess bestämmelser tillämpas i de båda avtalsslutande staterna:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare;

b) i fråga om övriga skatter, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i artikel VII stycke 2, som gäller artikel 25 styckena 5–25 i avtalet, tillämpas endast på saker som gäller skatter som innehålls vid källan eller skatteperioder i fråga om vilka detta protokoll tillämpas i enlighet med stycke 2 i denna artikel.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Upprättat i Helsingfors den 28 maj 2026 i två exemplar på finska, tyska och engelska. I händelse av tolkningsskiljaktigheter är den engelskspråkiga texten avgörande.

För Republiken Finlands regering

Riikka Purra
Finansminister

För Schweiziska förbundsrådet

Sabrina Dallafior Matter
Schweiz ambassadör i Finland

Voraussetzungen für das Inkrafttreten dieses Protokolls erfüllt sind.

2. Das Protokoll tritt dreissig Tage nach dem Tag der letzten der in Absatz 1 genannten Notifikationen in Kraft und seine Bestimmungen gelten in beiden Staaten:

a) hinsichtlich der an der Quelle erhobenen Steuern auf Einkünfte, die am oder nach dem ersten Tag des Kalenderjahres, das auf das Jahr folgt, in dem das Protokoll in Kraft tritt, erzielt werden;

b) hinsichtlich anderer Steuern für Steuern, die für jedes Steuerjahr erhoben werden, das am oder nach dem ersten Tag des Kalenderjahres beginnt, das auf das Jahr folgt, in dem das Protokoll in Kraft tritt.

3. Die Bestimmungen des Artikels VII Absatz 2 in Bezug auf Artikel 25 Absätze 5 bis 25 des Abkommens gelten nur für Quellensteuern oder Steuerperioden auf die dieses Protokoll gemäss Absatz 2 dieses Artikels Anwendung findet.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig bevollmächtigten Unterzeichneten dieses Protokoll unterschrieben.

Geschehen zu Helsinki, am 28. Mai 2026, im Doppel in finnischer, deutscher und englischer Sprache. Bei unterschiedlicher Auslegung ist der englische Wortlaut massgebend.

Für die Regierung der Republik Finnland:

Riikka Purra
Finanzminister

Für den Schweizerischen Bundesrat:

Sabrina Dallafior Matter
Schweizerische Botschafterin in Finnland